

būs spējīgs ieņemt nozīmīgāku lomu draudzes attīstības veidošanā. Viņš varēs secināt, vai šis Dieva aicinājums ir nopietni iesakņojies, un vai to papildināt ar augstāku izglītību.

Pēc Baltijas Pastorālā Institūta nobeigšanas, absolvents var tad iestāties kādā teoloģijas seminārā, kā, piemēram, Kristīgās Vadības Koledžā, jeb citur un turpināt savu garīgo izglītību. Viņam tomēr jau ir pietiekošas zināšanas un prakse, lai tas varētu sludināt un veicināt esošu un topošu draudžu un kristietības attīstību.

Lielos vilcienos mēs varam salīdzināt Baltijas Pastorālā Institūta un Kristīgās Vadības Koledžas atšķirību ar *community college* un universitāti šeit. Baltijas pastorālā Institūtā var iestāties jebkuŗš, no vidusskolas absolventa līdz pensionāram, lai pilnīgi pārliecinātos un pamatā sagatavotos nopietnai kristīga darba vadībai. Esam dzirdējuŗi par Latvijas Baptistu Savienības mērķi: dibināt 100 jaunas draudzes nākoŗos 10 gados. – Baltijas Pastorālais Institūts spēlēs nenoliedzamu lomu ŗi mērķa īstenoŗanā.

Daudzi ŗi aicinājuma sadzirdētāji nāk no lauku draudzēm un vides, bieŗi no trūcīgākiem ģimenes un

dzīves apstākļiem. Tiem par galveno ŗķērsli varētu būt tieŗi mācību izmaksa. Paŗizmaksa katra studenta izglītoŗanai Baltijas Pastorālā Institūtā ir aptuveni \$375. Tāpēc pagājuŗā ALBA padomes sēdē Filadelfijā ierosināju no Evaņģelizācijas fonda nozīmēt \$1500 Baltijas Pastorālam Institūta studentu stipendijām – ŗi summa praktiski var apmaksāt četru studentu skoloŗanos institūtā. 2010. g. budŗetā arī paredzēta līdzīga suma evaņģelizācijas kontā.

ŗis pēcpusdienas sēdes beigās mēs saņemsim jūsu ziedojumus tieŗi evaņģelizācijas fondam, kuŗa dar-bību es koordinēju. No sirds lūdzu jūs ikkatru, atbalstīt ŗi mūsu evaņģelizācijas darba turpināŗanu un paplaŗināŗanu ar prāvu finansiālu atbalstu. Mūsu tēvzemei ir nepiecieŗama Kristus evaņģelija vēsts vairāk kā varat iedomāties – tur valda tik liela bezdievība un kristietības niŗināŗana, kādu neesmu redzējis nekur citur pasaulē. ŗis ir patiesi kritisks mūsu misijas lauks, un Dievs svētīs mūsu mazās lāses un smilŗu graudiņus, lai no tiem izaug lieli, saldi augļi Viņa valstībai!

Ralfs Augstroze

ALBA evaņģelizācijas darba vadītājs

Guntis Baumanis

DZIESMU FESTIVĀLS PRIEKULĒ

Koŗu festivāla koncerts Priekules Sporta hallē.

Ir jau patīkami redzēt un klausīties, vēl vairāk - piedalīties liela un daudzskaitlīga koŗa dziedāŗanā, bet ir arī interesanti vērot, kā savu darbu dara katrs dziedātāju pulciņŗ atseviŗķi. Tāds bija arī ŗi Dziesmu festivāla Priekulē mērķis. Pulksten 10:30 savu muzikālo sniegumu rādīja 16 koŗi, jeb koŗu grupas. Daŗi koŗi, kuŗos spēka ir mazāk atseviŗķai dziedāŗanai, bija apvienojuŗies, bet Mateja draudzi pārstāvēja vairākas koŗa grupas: kamerkoris, pielūgsmes koris, draudzes koris, bet daŗas dziesmas dziedāja visas koŗa grupas kopā.

Un tā, savu vietu klausītāju vidū ieņēmis, ar papīru un rakstāmo apbruņojies, gaidu, kas notiks. Dziesmu parādi atklāj un vada sludinātājs Edgars Deksnis. Viņŗ saka ievadvārdus un lūgŗanu, kā arī pats ir visas 3,5 stundu gaŗās programmas pieteicējs. Viņam tas izdodas raiti, nepiespiesti, ar patīkamu ŗarmu.

Pirmais uzstājas **Priekules draudzes koris**, mājinieki. Apsveicama uzdrīkstēŗanās ir dziedāt bez instrumentāla pavādījuma, un tas ir pareizi, ja autors

tādu nemaz nav rakstījis. Problēmas gan var sagādāt neprecīzi uztvertais diriŗenta uzdotsais sākuma tonis. ŗoreiz dziesmu „Pēc Tevis, Dievs”, Zentas Svaras ar aktīvu un sparīgu ŗestu diriŗētu, līdz galam noklausoties, varam sacīt seno parunu: „Beigas labas – viss labs”. Seko dziesma „Avots no Dieva”, kuŗu diriŗē Dace Saulīte (koncertmeistare Z. Svara). Iesākumā skan vīru balsis – izlīdzinātas visā reģistrā (tikai 6 vīri). Diriŗentei lirisks, maigs, sieviŗķīgs, bet precīzs ŗests. Viņa pārliecinoŗi un prasmīgi dabū laukā no koŗa sabalansētu, skanīgu dziedājumu. Dziesmā „Es maza daļa no pasaules ŗis” solo dzied Kristīne Tervite. Daŗos koŗos ir vērojama uzteicama uzdrīkstēŗšanās palaist pie vadības un solo jaunos ļaudis. ŗajā gadījumā jaunā diriŗente, BPI studente Agate Roga vada kori uzmanīgi, drusku bikli, bet tomēr vada, un dziedātāji viņai klausā.

Nākoŗais uz paaugstinājuma zāles priekŗā uznāk **Vidzemes koris**. Jā, tieŗi tā viņi sevi ir pieteikuŗi, jo Mazsalacas draudzes korim ŗajā reizē ir piedroŗuŗies dziedātāji no Valmieras, Limbaŗiem un Cēsīm. Uzmanību pievēŗ īpaŗie latvietim mīļās krāsās

ieturētie tumši sarkanās un baltās krāsas tērpi. Sievietēm ir garš, sārts tērps ar baltu šalli, bet vīriem tikpat sārta kaklasaite krustiņa formā. Dzirdam trīs dziesmas, „Šeit ir mīlestība”, „Lūgšana” un „Dievs ir svēts”, kuŗas diriģē Ineta Martinsone, bet koncertmeistars ir Aivis Martinsons. Iepriecina uzmanīgais, rūpīgi niansētais, tīrskanīgais dziedājums. Korī pārsvarā ir jaunas balsis. Vārdi izdziedāti skaidri, īpaši *a cappella* dziedātajā Ērika Ešenalda „Lūgšanā”, kuŗu autors veltījis tieši Mazsalacas korim. Kaut arī dziesmas ir dažādas pēc rakstura, diriģente ar savu mierīgo žestu spēj no kuŗa dabūt arī ekspresīvu, aktīvu dziedājumu. Dziedājums viengabalains, nemaz nejūt, ka dziedātāji pulcējušies no dažādām pilsētām. Nobeiguma augstās notis soprānā skan dzidras un akords ir tīrskanīgs.

Trešais uznāk **Liepājas Pāvila draudzes koris.**

Viņu dziesmas pārdomāti sakārtotas. Kupls skanējums pirmajā, no pat bērniības arī sirmajiem dziedātājiem zināmajā „Apsveikuma dziesmā” (F. D. Jakobs, Z. Dzenīte). Tā ir bagātināta ar pūšaminstrumenta eifonija skaņām, kuŗu droši un veikli spēlē Jānis Palaps, bet koncertmeistare ir Ingrida Šeršņova. Diriģē Aina Lemaiķe. Dziesmas vidusdaļas gaiši skumjais minors rada it kā ilgas pēc Mūžīgajām mājām. Nākošā dziesma F. Šūberta Kyrie no G-dur mesas smalki niansēti skan kuŗa dziedājumā, bet meiteņu balstiņas (Tabita un Elizabete Balodes) vidusdaļas solo dziedājumā skan kā lūgšana, kas tiecas pie mīļā Debestēva. Diriģente Aija Pusaudze ar pārliecību, bet taupīgiem žestiem droši vada kori. Tad ļoti pārliecinoši kuŗa priekšā stājas pašlaik viena no mūsu draudzēs redzamākajām un atzītākajām diriģentēm Ilze Balode. Viņa diriģē K. Līdaka „Tik viens to zin...”. Šo dziesmu būtu gan gribējies, tāpat kā vairumu Līdaka dziesmu, dzirdēt bez instrumenta piespēles. Esmu pārliecināts, ka korim tas būtu bijis pa spēkam.

Āgenskalna draudzes korī skan arī Vīlandes un Semināra draudzes dziedātāju balsis. H. Grigules dziesmu „Līksmo, sirds” droši un ar pārliecību diriģē Didzis Lauva, tomēr dziedātājiem šoreiz trūkst pārliecinoša dziedājuma, kas būtu adekvāts autorei iecerei un diriģenta prasībām. Cenšanos gan var manīt. Var jau būt, ka iepriekš pieminētais izmainītais dziedātāju sastāvs ir par iemeslu bīklumam. Seko Intas Jūrmales diriģētais J. Haidna oratorijas „Radīšana” 13. koris, kuŗš tika dziedāts arī lielajā kopkorī 1996. gada baptistu Dziesmu svētkos Ogrē. Diriģentes žests ir plašs un aktīvs, bet kā parasti, šī skaņdarba vokālo un ritmisko grūtību dēļ dziedātāji drošāk jūtas, ja skatās savās nošu lapās nevis uz diriģenti. Kaut arī diriģente

savu darbu dara pārliecinoši, ierādot balsīm iekritienus, tikai rets dziedātājs to redz. Diriģentes vēlmes ļoti skaidri sajūt un redz viņas žestos klausītāji, bet kuŗa atdeve nav līdzvērtīga žestiem. Polifoniskie dziedājumi baptistu draudžu korim nav ikdienas uzdevums, tie tik viegli vis nepadodas. Atzīmējama ir drosme vispār šo skaņdarbu pacelt un atskaņot. Un kaut arī izpildījums varēja būt drošāks, publika, klausītāji arī lielu sajūsmu sekoja tam, kas zāles priekšā notiek un skan. Solistu ansamblis (Dace Balode – soprāns, Andis Bīriņš – tenors, Mārtiņš Kleins – bass) intonatīvi tīri un skaidri izpilda savas partijas. Tad seko I. Jūrmales diriģētā nākošā dziesma „Maran Ata” – Nāc, Kungs Jēzu, nāc – kas pēc iepriekšējā polifoniski satrauktā dziedājuma skan liegi, lūdzoši. Solo partiju izjusti un emocionāli dzied Raimonds Mešķis.

Tiek pieteikts **Ventspils draudzes koris.** Toni viduslaiku dziedājumam „Sanctus” diriģente Rudīte Tālberga uzdod ar kamertoni. Un šis pirmais, tik reti sastopamais, sākuma skaņu ieskandinājums jau norāda uz augstas klases darbu mēģinājumos un kuŗa kvalitātes garantiju. Kuŗa grupā visi ir gados jauni dziedātāji. Uzmanību piesaista dziedājuma tīrskanība, gaiša, dzidra saskaņa, kā arī dziedātāju īpašais novietojums. Tālāk seko kuŗa dalībnieku pārkārtošanās četrbalsīgai dziedāšanai, kā tas jau ir parasts mūsu kuŗos. Otrā dziesma, Viktora Baštika „Teic Dievu, dvēsele” skan tīri un viegli. Diriģentes Rudītes Tālbergas žests koncertā ir izturēts, savaldīgs, smalki niansēts, bet labi jūtams ir pamatīgais darbs pirms tam – mēģinājumos. Un jūtams arī tas, cik liela autoritāte viņa ir savu dziedātāju acīs. Un te varu pieminēt, ka viņas profesionālais viedoklis par kuŗa mūziku un dziedāšanu tiek augsti vērtēts arī Muzikālās Kalpošanas Apvienības darbā. Kā nākošā dziesma skan „Viņš ir Kungs” (mūz. Peter Sandwall). Sākums ir *a capella*, bet tālāk dziedājumam pievienojas arī pavadījums, diriģentes R. Tālbergas spēlēts. Mēģināju uzminēt dziedātāju vidējo vecumu; tie varētu būt apmēram 28 gadi, kaut arī kādiem 13 dziedātājiem varēja būt arī nedaudz pāri 50 gadiem. Varbūt šāda dziedātāju izvēle atmaksājas, jo skanējums ir pārsteidzoši augstvērtīgs. Solo partijas šodien ir uzticētas Maijai Aniķei, Lāsmāi Ašmei un Ārim Anškenam.

Jūrmaļu dzimtas koris un diriģente Inta Jūrmale kā pirmo piedāvā klausīties „Vergu kori” no Dž. Verdi operas „Nabucco”. Pavadījumu spēlē Rinta Balode. Skaistā, līganā un sapņainā atmiņu melodija par zaudēto dzimteni, vietvietām pilnskanīgi un spēcīgi izdziedātās ilgas pēc tās un lūgums Dievam pēc spēka

izturēt verdzības ikdienu, kā arī cerība reiz atkal skatīt dzimtenes torņus, saviļņo ikvienu klausītāju. Dziedātāju dikcija ir skaidra. Jūrmaļu dzimtas korī šoreiz saskaitīju 28 dalībniekus. Nu, ko – liela dzimta, lielas iespējas. Šāda liela darba izpildīšanai gan būtu derējis skaitliski vēl lielāks dziedātāju sastāvs. Spirīčuēls „Es došos drīz” (Arr. Cyndee Peters) skan atraisīti, tā ir dinamiski un dziesmas raksturā sabalansēta sadziedāšanās starp solistu Dāvidu Valdmani, kuŗš ir arī šīs dziesmas diriģents, un kori. Dziesmai koncertmeistare ir Gunda Valdmāne. Arī Jāņa Ezeriņa „Mana dziesma”, savaldīgu diriģenta Jāņa Jūrmaļa žestu vadīta, tiek izdziedāta tīri un saskanīgi. Te pie pavadošā instrumenta sēžas Līga Jūrmale.

Tad dzied trīs viesu kuŗi:

Tonmixen koris ir no Zviedrijas. Diriģente korim ir Annika Bohlin. Tas ir *Svenska Kirkan* draudzes koris, bet šī draudze savukārt ir māsu draudze Priekules ev. lut. draudzei. Zviedru „Tonmixen” dziedātāji skanīgi izpilda prasīgās diriģentes žestos izteiktos skubinājumus. 20 cilvēku lielajā sastāvā ar savu balsi iekļaujas arī koncertmeistare visām dziesmām gan līdzī spēlējot, gan līdzī dziedot. Pirmā „Gabrielas dziesma” ir pazīstama no kinofilmas „Tāpat kā debesīs”, kuŗā stāstīts par sievieti, kuŗa cietusi no vardarbības, bet tikai caur kuŗa dziesmu ir guvusi savu cilvēka vērtības apstiprinājumu. Nākošā ir „Dziesma par dabas bagātīgo tērpju”. Tas ir viens no zviedru iemīļotākajiem vasaras psalmiem, kuŗā liriski tiek aprakstīta daba, radība. Trešais pants ir par to, ka viss uz zemes novīst un izbeidzas, bet Dieva vārds un žēlastība pastāv un būs mūžīga. Dziesma „Gribu dzīvot Tev tuvu” ir par jauno bausli, ko Jēzus mums atstāja: Kā Es jūs esmu mīlējis, tā arī mīliet jūs viens otru. Lai varētu ieraudzīt līdzgaitniekus, mīlēt viņus, mums jābūt Jēzus tuvumā.

Iepriekšējam korim tagad pievienojas **Ziemeļvalstu – Baltijas projekta koris**. Par sevi viņi saka: „Mēs esam projekta koris ar dalībniekiem no Ziemeļu un Baltijas valstīm, kas pirms trim gadiem ir pulcējies un apvienojies Kalmāras pilsētā, Zviedrijā. Koris ir iemācījies dziesma no katras dalībnieku pārstāvētās zemes. Projekta kori sponsorē Ziemeļvalstu kultūras fonds; šis fonds atbalsta kultūras apmaiņu ne tikai starp Ziemeļvalstīm, bet arī starp Baltijas valstīm. Dziesmai ir spēks apvienot cilvēkus neraugoties uz valstu un konfesiju noliktajām robežām un tā sniedz mums priekšnojautu par vienotību Debesīs, pēc kā mēs arī tiecamies.” Dzirdam šī kuŗa priekšnesumā dziesmas zviedru valodā (mēs varam piebalsot latviski „Kad redzu, Dievs”) No „latviešu valodā” dziedātās dziesmas skan

viens vienīgs vārds, starptautiski pazīstamais Aleluja. Šo J. Baruša dziesmu diriģē Zenta Zvara. To dzied bez pavādījuma, skan tā gan tīri, gan emocionāli. Dzirdam dziesmas arī lietuviešu, igauņu, somu valodā.

Korī dzied arī neliela grupiņa no Priekules baptistu draudzes māsu draudzes Dānijā. Tulka lomu ar kādu no viņiem labprāt uzņēmas sludinātājs Guntars Vadonis, kuŗš tagad kalpo Dānijā tieši šajā draudzē. Minētais dziedātājs man pastāstīja sekojošo: „Šī ir pirmā reize, kad piedalāmies šāda veida festivālā. No Dānijas esam 4 dziedātāji. Ļoti gribējās piedalīties kopējā darbā. Šodien vācam labos iespaidus, ko aizvest mājās. Ceram sajūsmināt mūsu kuŗa dziedātājus, lai nākošajā festivālā varētu piedalīties viss mūsu koris”.

Savonlinna – Saamingin koris ir no Somijas. Viņu prakse ir dziedāt bez pavādījuma, kaut arī korī ir tikai 15 dziedātāji. Pirmā ir „*Soi kukkiaksi Luojan*” – dziesma, kas skan Dieva godam, tad seko nākošā dziesma „*Tule Rauhan Henki*” tīrskanīgā minorā ieturēta. Tajā atklātas ilgas pēc Svēta Gara, pēc Viņa miera, kad Viņš ienāk dvēselē. Arī nākošās dziesmas melodija būvēta uz vienkāršiem minorīgiem tautas motīviem. Vēl somu valodā skan „*Viinipuu*”. Tajā stāstīts, ka mūsu Dievs ir Dzīvības koks un mēs esam viņa zari. Mēs zaļojam kopā un ejam savu ceļu vienoti, kad esam Kristus draugi. Diriģents korim ir Arto Ljuno.

Tad uz paaugstinājuma dodas **Liepājas baptistu vīru koris**. Korī ir 24 dziedātāji, vīri no Liepājas Ciānas, Liepājas Pāvila un Priekules draudzes. Diriģents – vecmeistars, bet jauneklīgi aktīvais Gunārs Knesis. Koncertmeistare ir Ingrida Šeršņova. Painterēsējos pie diriģenta un viņš atzinās, ka visas dziesmas, kas kuŗa programmā skan šodien, ir diriģenta paša pārlikumi vīru balsīm. Mēs jau sen pazīstam diriģentu G. Knesi arī kā komponistu un aranžētāju. Pirmā dziesma ir Fr. Šūberta „Svēts”. Dziedājums ir neierasti raits, bet pārliecinošs. Vecmeistars diriģents sev raksturīgajā diriģēšanas manierē panāk gan ekspresīvu, gan lirisku un maigu skanējumu. Korim labi padodas arī Raimonda Paula „Kā sniegi kalnu galotnēs” ar J. Jaunsudrabiņa tekstu. Diriģents nav vairījies no R. Paula vieglā stilā (kas pat ziņģi dažbrīd atgādina) rakstītās melodijas, pie tam, to izpildīja nemaz tempu nepalēninot. Gluži lēnais valsis tas nebija, bet mūsu draudzēs pierastā ¾ taktsmēra (lēni izdziedāts, uzsvarus speciāli notušējošs) melodijas izklāsts arī tas nebija. Dziedājums radīja viegluma iespaidu un pārsteidza ar diriģenta uzdrošināšanos turēt tik raitu tempu.

Vēl vairāk trīsdaļģa taktsmēra vieglumu sajūtām pēdējā vīru kora dziesmā „Vecais, vienkāršais

krusts” (muz. W. Gaither), kurā labu sniegumu rādīja basa solists Kārlis Rozenšteins.

Talsu draudzes koris ir nākošais, kurš kāpj uz paaugstinājuma zāles priekšā. Dzirdam sen pazīstamo „Es nāku tur dārzā viens pats”. Duets skan unisonā visās balsīs tīri uz dzidri. Bet pēdējais pants interesantā aranžējumā (*arr. J. Innes*) transponēts ½ toni augstāk. Skanējums viegls, lirisks, dabisks, tīrs. Diriģentes Lidijas Ēces vadītājā dziesmā „Kungs Tava mīla” tīrskanība saglabājas, kaut arī šoreiz dziesma skan bez instrumentāla atbalsta. Diriģenta Andreja Tīsa roku žests spēcīgelā „Kungs, es gribu pielūgt Tevi” ir ļoti vienkāršs un ieturēts. Gandrīz varēt teikt: tāds diezgan skops žests. Saprotams – koris savu diriģentu labi pazīst, un arī viņa darbu mēģinājumos zina, bet viņš pats saprot, ka publikas priekšā ir par vēlu ar rokām dziesmu no dziedātājiem ārā vilkt vai viņus dzīt it kā pātagojot. Darbs ir padarīts jau mājās. Dziesmām pavadījumu spēlē Tabita Ēce. Gribu teikt, ka skanēja vienkārši un skaisti. Varētu teikt arī tā – skanēja vienkārši skaisti.

Jelgavas draudzes koris savu uzstāšanos iesākar klasiķa Johanna Brāmsa mūziku. Skan Vācu rekviēma „Cik mīlīgas Tavas mājas” diriģentes Maritas Caunes vadībā. Koncertmeistars ir Māris Treijs. Lielformas darbs – bet tīrskanīgs, dzidrs, sapņains. Diriģentes žests saudzīgs, pārdomāts. Koris dzied pārliecināti, niansēti – gan *ff*, gan *pp*. Tieši tā, kā to autors ir prasījis. Arī grūti intonējamās vietas tiek viegli pārvarētas, polifonijai attīstoties dziedājuma vidusdaļā. Visu balsu iekritienus un mūzikālās tēmas pārņemšanu var dzirdēt un pamanīt. Sopranā augšas skan slavējami tīras, īpaši pirms beigu akordiem. Em. Melngaiļa dziesma „Dievs ir mans Gans” diriģentes Dinās Somoļenko vadībā skan bez pavadījuma. Sopranā gaŗās notis pie teksta „Jebšu es staigātu”, kas ir intonatīvi grūtākā vieta, prasa lielāku piepūli, lai noturētos pareizajā augstumā, bet reprīze pie vārdiem ”Dievs ir mans Gans” atkal ir saskanīga un stabila. Novēroju, ka diriģentu vadībai vairāk uzticas jaunie dziedātāji, vairāk skatās uz diriģentu nekā padzīvojošākie – tiem acis ir nošu lapās. Ilggadējais draudzes koŗa diriģents Edgars Šķerbergs joprojām ir savās rokās saglabājis jauneklīgu vieglumu, saprotami un laikus pievēršot uzmanību grūti intonējamām vietām dziesmā „Jēzu, Tev pienesam slavu” (*mūz. A Wilkins*). Ļoti atzīstami pavadījumu spēlē M. Treijs, bet solo gaiši un dzidri dzied M. Caune. Patīkami redzēt, ka dziedātāji ir padomājuši arī par vienotām tērpā detaļām – sarkanās tauriņveida kaklasaites vīriem un tādas pat krāsas un auduma rozes sievietēm tērpam pie krūtīm piespraustas vieno dziedātāju ansambli arī vizuāli.

Kā pēdējais šodien uzstājas dziedātāju pulks no Mateja draudzes – **Mateja draudzes koris**, kas tiek sadalīts arī citos sastāvos. Atsevišķi dzied **Pielūgsmes koris** un **kamerkoris Matejs**. Koncertmeistare visiem sastāviem ir Inguna Baštika. Kā pirmā skan Šarla Guno Mesas C-dur „Gloria” un „Domine Deus”. Diriģente Rudīte Tālberga bez liekiem un plašiem žestiem tomēr panāk plašu koŗa dziedājumu skaņdarba sākumā. Saskanīga, mūzikāla ir sadziedāšanās solistiem ar kori. Solisti ir Māris Dravnieks – tenors un Miķelis Zumbergs – bass, kurī viegli un gaiši izpilda savas partijas. Nākošo dziesmu „Tas Kungs ir mans Gans” (*J.O. Kulander*) diriģē Māris Dravnieks. Ar koncentrētu uzmanību vērsoties pie dziedātājiem, viņš dabū niansētu dziedājumu, žests arī skaidrs, saprotams, dziedātāji atsaucas tam kupli, bet, kur vajadzīgs, arī daiļskanīgi klusi, īpaši beigu akordos. Tālāk notiek dziedātāju sastāva izmaiņas. Kamerkora Matejs 20 dziedātāji paliek stāvēt, bet citi apsēžas. Diriģē Rudīte Tālberga. Skan dziedājums (autors G. Bardos) ar Pestītāja vārdiem pie krusta „Eli, Eli”. Tagad visi klausītāji ir īpaši koncentrējušies uz to, kas dzirdams, jo šis kamerkoris dziedāšanas kvalitātes ziņā mūsu draudzēs ir viens no līderiem, kurām cenšas līdzināties arī citi kori. Tam pa spēkam ir arī grūtāki uzdevumi. Šajā *a capella* dziesmā kopīgais *glissando* uz leju visās balsīs tiek reizē panākts un tālākais dziedājums turpināts izcili labā kvalitātē intonācijas ziņā. Tad skan Rudītes Tālbergas diriģētā Mocarta „Laudate Dominum”, kur solo partiju izlīdzināti un emocionāli dzied Iveta Romancāne. Mateja koris savu sniegumu beidz Vitauta Namnieka „Aleluja”, ko izteiksmīgi diriģē Māris Dravnieks.

J. Tervita grāmatas „Gaismas vadīts” prezentācija

Oļegs Jermolajevs, taujāts par iespaidiem grāmatas prezentācijā, stāsta: „Prezentāciju vadīja sludinātājs Pēteris Tervits, bīskapa emeritus Jāņa Tervita dēls. Starp citiem runātājiem, kas kavējās atmiņās par bīskapu emeritus J. Tervitu, viņa atraitne Lidija Tervite izteica prieku par grāmatu, pateicās grāmatas veidotājiem un draugiem par morālu atbalstu. Prezentācija notika ļoti emocionālā gaisotnē. Kopumā savelkot, grāmatā aprakstīts viena izcila vadītāja dzīves veikums, personības iezīmes, sacītās svētrunas, dzeja. J. Tervitu var iepazīt caur šo grāmatu. Cilvēku novērtē pa īstam tad, ja viņa darbs tiek turpināts. Novēlu katram paņemt no tā pozitīvā, ko pazinām mācītājā – interesi par vēsturi, mīlestību uz draudzi, viņa kā draudžu kopdarba vadītāja veikumu, un darīt to tālāk.

(turpinājums sekos)